

УПРАВЛІННЯ ОСВІТИ
СОЛОМ'ЯНСЬКОЇУ М.КИЄВІ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ
ЦЕНТР ДИТЯЧОЇ ТА ЮНАЦЬКОЇ ТВОРЧОСТІ

Методичні матеріали
Юрченко Валентини Олексіївни
керівника гуртка народного художнього колективу
вокального ансамблю «Ластівка»
на присвоєння педагогічного звання
«Керівник гуртка-методист»:
«ФОРМУВАННЯ МУЗИЧНО-ТВОРЧИХ УМІНЬ
ВИХОВАНЦІВ
МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ
ТЕАТРАЛІЗАЦІЇ»

ФОРМУВАННЯ МУЗИЧНО-ТВОРЧИХ УМІНЬ ВИХОВАНЦІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ ТЕАТРАЛІЗАЦІЇ

Сучасні тенденції позашкільної освіти передбачають розвиток у дітей не лише окремих виконавських умінь, а й **цілісних творчих компетентностей**, що об'єднують музичне, емоційне, рухове, мовленнєве та художнє вираження. Молодший шкільний вік є сензитивним періодом для розвитку уяви, акторської свободи, здатності до імпровізації, емоційної чутливості та музичності.

Театралізація як синтетичний вид мистецтва об'єднує:

- вокальну діяльність,
- рухову та пластичну виразність,
- мовлення та дикцію,
- елементи танцю, гри та імпровізації.

В умовах перенасичення дітей цифровим контентом театралізована діяльність створює **живий емоційний досвід**, формує комунікативні навички, розширює музичний кругозір та розвиває креативність. Актуальність проблеми посилюється тим, що значна частина дітей має труднощі з емоційним самовираженням, чіткою дикцією, упевненістю у виступі, координацією та пластичністю рухів. Отже, постає необхідність створення системи педагогічної роботи, яка б забезпечувала комплексний розвиток музично-творчих умінь засобами театралізації.

Однією з поширених та найулюбленіших форм колективної музичної діяльності учнів молодшого віку є спів у вокальних ансамблях. Разом з тим, зазначимо, що практична діяльність вокально-хорових дитячих колективів, зокрема вокальних ансамблів, частіше зводиться до удосконалення вокально-хорових навичок учасників, вивчення творів та участі у концертах. Найчастіше учні отримують вже готові зразки сценічної інтерпретації творів для наслідування, створені керівниками.

Молодший шкільний вік – сензитивний період для розвитку спеціальних творчих здібностей: музичних, літературних, організаторських, конструктивно-технічних, художніх. В цей період активно розвиваються уява, дар фантазувати,

творчо мислити, помітно проявляється допитливість, формується вміння спостерігати, порівнювати, критично оцінювати діяльність.

Відповідно до цієї концепції в психології виділено компоненти творчості дитини:

- оригінальність рішень задач,
- гнучкість мислення,
- вміння знаходити оптимальні способи діяльності,
- швидкість прояву мовленнєво-розумових процесів,
- успішність виконання діяльності.

Творчість у молодших вихованців - діяльність, що пов'язана з створенням чогось нового, оригінального, унікального. Тут велике значення має творче мислення, уява, інтуїція, часом неусвідомлені компоненти розумової активності, потреба учнів в самореалізації творчості, особливу роль відіграють міжособистісні стосунки учнів, їх взаємодія, коли учні підтримують один одного, допомагають розкрити творчість кожного, реалізувати творчі потенції, задатки, своє натхнення в діяльності, створюючи можливості

Рівень творчості дітей молодшого шкільного віку, як правило, залежить від тих навичок, яких дитина дошкільного віку набула в іграх, спілкуванні з оточуючими, продуктивних видах діяльності.

Відмітна ознака творчої діяльності дітей молодшого шкільного віку – суб'єктивна новизна продукту діяльності. За своїм об'єктивним значенням «відкриття» дитини може бути і новим, незвичним, але, в той же час, виконуватися за вказівкою вчителя, за його задумом, з його допомогою, а тому не бути творчістю. І в той же час дитина може запропонувати таке рішення, яке вже відоме, використовувалося на практиці, але додумався він до нього самостійно, не копіюючи відоме. У цьому випадку ми маємо справу з творчим процесом, заснованим на здогаду, інтуїції, самостійному мисленні учня. Тут важливий сам психологічний механізм діяльності, в якій формується вміння вирішувати нешаблонний, нестандартні задачі. Успішне формування в молодших школярів творчого мислення можливе лише на основі врахування

педагогом основних особливостей дитячої творчості та рішення центральних завдань у розвитку творчого мислення.

Значення уяви в молодшому шкільному віці є вищою і необхідною здатністю людини. Разом з тим, саме ця здатність потребує особливої турботи в плані розвитку. А розвивається уява особливо інтенсивно у віці від 5 до 15 років. І якщо цей період уяву спеціально не розвивати, в подальшому настає швидке зниження активності цієї функції. Разом зі зменшенням здатності людини фантазувати збіднюється особистість, знижуються можливості творчого мислення, гасне інтерес до мистецтва, науки і так далі.

Молодші школярі велику частину своєї активної діяльності здійснюють за допомогою уяви. Їх ігри – плід буйної роботи фантазії, вони з захопленням займаються творчою діяльністю. Психологічною основою останньою також є творча уява. Коли в процесі навчання діти стикаються з необхідністю усвідомити абстрактний матеріал і їм потрібні аналогії, опори при загальному недоліку життєвого досвіду, на допомогу дитині теж приходять уява. Таким чином, значення функції уяви в психічному розвитку велике.

Для формування різноманітних умінь, одержання нових знань і їх застосування вихованці мають бути включені в діяльність з порівняння, розпізнавання, розрізнення, виявлення різниці і подібності, класифікації, аналізу, синтезу, узагальнення, абстрагування, категоризації об'єктів, протиставлення, створення, проектування, запам'ятовування, перенесення, уяви, відтворення, прикладання, обслідування, орієнтування, виявлення відмінності і подібності, побудові здогадок, впізнавання, реконструкції і перетворення, відтворення в пам'яті, перегрупування, відновленню, розчленування, об'єднання, виділення, віднесення невідомого до відомого та ін.

Музичні уміння спираються на знання про музику і формуються в процесі її живого сприйняття. При цьому в процесі музичних занять формуються дві групи умінь.

До першої з них можуть бути віднесені вміння, властиві конкретному виду музичної діяльності і які відповідають її природі.

У слухацькій діяльності це перш за все вміння:

- сприймати музичну інтонацію, емоційно відгукуватися на зміст почутого твору;
- схарактеризувати свій внутрішній стан після його прослуховування, свої почуття, переживання і думки, народжені цією музикою;
- дати вербальну або невербальну (в малюнку, в пластиці і т. д.) характеристику прослуханого твору, його образно-емоційний зміст, засоби музичної виразності, їх взаємозв'язок, процесу розвитку музичного образу і музичної драматургії даного твору, його інтонаційних, жанрових і стильових особливостей;
- виявляти загальне і особливе між прослуханим твором і іншими музичними творами того ж автора, творами інших композиторів, творами інших видів мистецтва та життєвими джерелами;

У виконавській музичній діяльності всі перераховані вище вміння зберігають свою значущість і в той же час з'являється ряд принципово нових умінь, пов'язаних з необхідністю втілення даного твору у власному виконанні (В співі, грі на музичних інструментах, в пластичному інтонуванні).

У співі, в грі на музичних інструментах і в пластичному інтонуванні на перший план виступають вміння у формі музично-слухових уявлень про те, яким має бути звучання даного конкретного твору в певному характері, жанрі, стилі.

У зв'язку з цим необхідно виділити ще один різновид умінь, пов'язаних з інтерпретацією виконуваних творів. До них відносяться вміння:

- інтуїтивно, а потім і в певній мірі усвідомлено виконати твір (при співі соло, в музично-пластичній діяльності, в грі на музичному інструменті) в своєму виконавському трактуванні;
- запропонувати свій варіант (варіанти) виконавського трактування одного і того ж твору;
- порівнювати різні інтерпретації і вибрати з них найкращий варіант;
- оцінювати якість виконання обраної інтерпретації в своєму виконанні.

Кожен вид виконавської діяльності вимагає своїх особливих умінь для того щоб координувати музично-слухові уявлення зі специфічними способами їх

відтворення: в співі це координація між слухом і голосом, в грі на музичних інструментах і пластичному інтонуванні координація між слухом і руховим апаратом.

Творчі уміння у дітей проявляються і розвиваються на основі театралізованої діяльності. Ця діяльність розвиває особистість дитини, прищеплює стійкий інтерес до літератури, музики, театру, удосконалює навички втілювати в грі певні переживання, спонукає до створення нових образів, спонукає до мислення.

Театралізоване дійство - творча активність людей, що виражають свої життєві прагнення художніми, театральними засобами, спрямована до досягнення життєвої духовної мети; це органічне поєднання реальності, пов'язаної з побутом, соціальними відносинами, релігійними поглядами, ідеологічними та політичними вподобаннями людей, і художності, укладеної в емоційно-образному (художньому) матеріалі, створеному шляхом перетворення цієї реальності.

Безумовно і те, що театралізоване дійство є однією зі складових духовної та художньої культури як етносу, так і суспільства. Коли ми говоримо «театралізація», ми маємо на увазі явище, що належить галузі мистецтва, звернене до емоційно-образної сфери людського сприйняття, художня творчість або його елементи з використанням виразних засобів театального мистецтва. Коли ми говоримо «дійство», ми маємо на увазі розвиток певної реальності в її протиріччях, бо ці протиріччя і є той рушій, завдяки якому реальність набуває властивий їй динамічний і діалектичний характер, необхідний для створення дії в театралізованій виставі, святі чи обряді.

Театралізована діяльність в молодшому шкільному віці - один з найефективніших засобів педагогічного впливу на розвиток особистості дитини.

Театралізована діяльність створює умови для розвитку творчих здібностей. Цей вид діяльності вимагає від дітей: увага, кмітливості, швидкості реакції, організованості, вміння діяти, підкоряючись певного способу, перевтілюючись в нього, живучи його життям. Тому, поряд із словесним творчістю драматизація

чи театральна постановка, представляє самий частий і розповсюджений вид дитячої творчості.

Театрально-ігрова діяльність вихованців молодшого шкільного віку, приймає дві форми: коли дійовими особами є предмети (іграшки, ляльки) і коли діти самі в образі діючої особи виконують взяті на себе роль. Перші ігри (предметні) - це різні види лялькового театру; другі ігри (непредметні) - це ігри-драматизації.

Гра-драматизація в науці визначається як «перед естетична діяльність» і є однією з форм переходу до продуктивної, естетичної діяльності з характерними для неї мотивом впливу на інших людей. Гра-драматизація розглядається як вид художньої діяльності дітей та відповідає їхнім потребам в чому щось незвичайне, в бажанні самим перетілюватися в образи казкових персонажів, уявляти, відчувати себе кимось іншим.

Вихованці молодшого шкільного віку поступово повинні оволодіти наступними вміннями та навичками в сприйнятті театального уявлення:

1. Усвідомлювати сенс дії вистави, сприймати і відноситися до театального образу як до живої акторської дії, використовуючи засоби мови, міміки, жестів, рухів, музики, танцю, співу;
2. Давати оцінку своїм діям і діям своїх друзів та товаришів, робити порівняння між вчинками героїв вистави, наслідувати позитивних героїв, вміти співчувати персонажам художніх творів;
3. За силуетами і тіннями дізнаватися характерні образи героїв, давати їм оцінку (хитрий, жадібний, дурний, довірливий), знати як вести себе в важкій ситуації.

В музичній практиці:

1. Передавати особливості характеру образу театральних персонажів (Рухатися, супроводжувати рухи мімікою, жестами);
2. Починати підключатися до колективної драматизації мистецьких творів;
3. Самостійно влаштовувати ігри-драматизації, театралізовані ігри, гри в «Театр», розігрувати за ролями сюжети казок.

У сценічній діяльності:

1. Активно брати участь в підготовці до театралізованих ігор;

2. Перевтілюватися в творчі образи персонажів, програвати сценки, з почуттям і з гумором виконувати ролі;

3. Вносити творчі епізоди в гру за твором;

4. Сприяти у виготовленні декорації, атрибутики, костюмів.

У процесі навчання дитина дізнається:

1. Про театр як про вираження життєвих ситуацій в акторській грі;

2. Про те, що існують різні види театру (пальчиковий, настільний, драматичний, театр іграшок, театр бібабо, театр картинок). Їх незвичайність, призначення;

3. Про колективний характер творчості при підготовці театрального уявлення, важливості орієнтуватися на партнера;

4. Про змістовність, варіативність сюжетів, можливість їх зміни. Про форму організації театралізованої діяльності.

Наші заняття ґрунтуються на **низці принципів положень**, що забезпечують їх ефективність.

Принцип системності та послідовності занять, побудований на взаємодії форм навчальної роботи і ефективних методів навчання. Зв'язування незнайомого матеріалу зі знайомим, виклад від простого до складного, від легкого до важкого, з розкриттям між ними причинно-наслідкових зв'язків і з підведенням до необхідних узагальнень.

Суть принципу систематичності і послідовності полягає в забезпеченні послідовного засвоєння дітьми певної системи музичних знань. Забезпечення систематичності і послідовності навчання вимагає глибокого осмислення школярами логіки і системи в змісті засвоєваних знань, а також систематичної роботи з повторення і узагальнення досліджуваного матеріалу.

Принцип добровільності є одним із важливих принципів саме позашкільної діяльності. Добровільність та доступність, що передбачає право вибору та доступність у забезпеченні потреб абсолютності у творчій самореалізації, духовному самовдосконаленні здобуті додаткових знань, умінь та навичок, підготовки до активної професійної та громадської діяльності.

Принцип варіативності змісту творчої діяльності, що передбачає особистісно-орієнтований підхід педагога до організації заняття, відповідно до бажань, інтересів і потреб молодших школярів.

Матеріал занять постійно варіюється, виявляючи у такий спосіб новизну, ефект «сюрпризності». Протягом самого заняття, залежно від того, наскільки добре діти сприймають і виконують завдання, педагог може варіювати послідовність звичних дій, спрямованих на засвоєння дітьми пропонованого матеріалу.

Мною застосовані *педагогічні умови* для ефективного формування музично-творчих умінь вихованців молодшого шкільного віку засобами театралізації, а саме:

- педагогічна підтримка і партнерська взаємодія вчителя і учнів, що передбачає особистісно-ціннісне ставлення педагога до дитини;
- створення емоційно насиченої атмосфери та психологічного комфорту на музичних заняттях для найбільшого розкриття творчого потенціалу кожної дитини;
- використання ігрових форм роботи, що забезпечують творчу активність дітей на основі синтезу мистецтв (музичного, хореографічного, театрального).

В результаті аналізу робіт авторів з даної проблеми, та опираючись на власний педагогічний досвід, були підібрані і впроваджені в процес вокально-хореографічної діяльності методи і прийоми, які були спрямовані на формування музично-творчих умінь вихованців молодшого шкільного віку засобами театралізації.

На наших заняттях ми застосовуємо такі методи формування музично-творчих умінь як:

- метод залучення дитини в активну пізнавальну діяльність;
- метод імпровізації;
- ігровий метод.

Для формування стійкого інтересу вихованців-початківців до музично-театральної діяльності та формування на цій основі музично-творчих умінь був

обраний метод залучення дитини до активної пізнавальної діяльності. Для досягнення завдання, висунутого на даному етапі, була розроблена і реалізована методика «Все про театр».

Метою даного проекту є формування музично-творчих умінь, активізація стійкого пізнавального інтересу до музично-театральної діяльності. Методика дає уявлення про сучасне театральне мистецтво, про види і жанри театру, закріплює основи норм поведінки на сцені. Виховує стійкий інтерес і позитивне ставлення до сценічного мистецтва, здатність вірити в будь-яку уявну ситуацію, бажання виступати і вміння бути слухачем. В ході реалізації методики було легко долучити дітей до активної діяльності, отримання естетичної насолоди від власних творів, потреби в залученні до театрального мистецтва, а також виховання творчого начала, вміння творчо переживати і емоційно відгукуватися на художній і музичний твір. В ході проекту всі заняття проходили в формі пізнавальних бесід, сюжетно-рольових ігор, пізнавальних розваг.

Форми реалізації методики:

1. З дітьми:

- Бесіда про театр і театральну студію;
- Читання художньої літератури;
- Ігрові вправи;
- Рухливі ігри з елементами драматизації;
- Дихальна гімнастика;
- Театралізовані гри;
- Уявні подорожі;
- Проведення вистав;
- Організація розвиваючих і творчих ігрових занять;
- Організація спільних з батьками заходів;
- Організація театральних вечорів з показом театралізованих уявлень.

2. З батьками:

- Залучення батьків до проведення спільних заходів;
- Консультування батьків з важливих питань;

- Організація спільних відвідувань об'єктів культури і культурних заходів.

3. З педагогами:

- Проведення консультацій;
- Участь в музичному спектаклі.

Запропоновані методи:

- -Творча діяльність (ігрова творчість, пісенна, танцювальна, театральна);
- - драматизація дитячих літературних творів;
- - бесіди після перегляду вистав;
- - вправи з дикції, ритміки, артикуляційна гімнастика;
- - театралізовані ігри-перетворення;
- - вправи на розвиток міміки, дитячої пластики, пантоміми, театральні етюди.
- - ігри-драматизації;
- - читання художньої літератури;
- -сюжетно-рольові ігри;
- -бесіда з батьками;
- -консультування батьків.

Дітям були запропоновані ігри та етюди-імпровізації, вокальна імпровізація.

В ході занять використовувалася вокальна імпровізація, де кожна дитина відчувала себе композитором, творцем. Дітям пропонувалося побути композитором, на заданий текст необхідно було придумати мелодію і вокально виконати її. Як правило, це невеликі вірші. Також під час занять з дітьми підтримувалася ініціатива імпровізації на музичних інструментах: бубнах, трикутниках, металофонах, тріскачці, ложках, ксилофонах, маракасах. Підтримувалося будь-яке бажання дітей самостійно придумувати різні способи озвучування – появи того чи іншого героя, наприклад, приїзд конячки - озвучують ложки або дзвіночки; а стрибання білочки - гра на ксилофоні. Діти самостійно підбирали відповідні музичні інструменти для героїв казок: зайчику - ложки, ведмедику - барабан, а лисичці - трикутник.

Для прояву емоційної чуйності до художнього образу застосовувався ігровий метод, який використовував такі прийоми: мімічні та пантомімічні етюди, міні-сценки, сюжетні музичні ігри, ігри-хороводи, в яких була умова: створення ігрової музичної ситуації, які спонукають дитину відчутти, домислити подальший розвиток художнього образу на основі емоційного змісту музики. Також виразно зобразити окремі емоційні стани (радість, здивування, інтерес, гнів і інші).

За допомогою даних прийомів діти знайомляться з елементами виразних рухів мімікою, жестом, позою, ходом. Згідно тематиці заняття, використовувалися такі музичні ігри: гра-імпровізація «Граємо в сніжки», гра-імпровізація «Гра з камінчиками», етюди на прояв емоцій до образу, сюжетно-музична гра «Шарудіння», хороводна гра «Хоровод» та інші ігри.

Розвиненість емоційної чуйності до художнього твору була реалізована методом активного слухання. Використовувалися різні прийоми. Найбільш ефективні при сприйнятті музики, були наступні: «Послухай і розкажи», «Послухай і покажи рухами», «Послухай і зіграй», «Слухай і співай» та ін.

Наприклад, при використанні прийому «Послухай і розкажи», перед прослуховуванням, з дітьми велася вступна бесіда, далі виконання музичного твору, після чого велася бесіда про прослухану музику з показом ілюстрованого матеріалу. Обов'язково повторне слухання. Прийом «Послухай і зіграй» проходив в кілька етапів: спочатку з дітьми велася вступна бесіда, далі - виконання музичного твору, бесіда про прослухану музику, обов'язково повторне слухання і на завершення - інструментальне виконання. Дітям дуже подобається вибирати відповідні інструменти для музичних образів і відтворювати в оркестрі, їх музичні характери. Взаємозв'язок між музикою, емоційною чуйністю і пластичною творчістю реалізуємо через прийом «Послухай і покажи рухами». В даному прийомі використовується пластична імпровізація.

Показник творчої уяви - уміння створювати нові образи в театральній діяльності на основі словесного опису. Був обраний метод асоціацій із

застосуванням таких прийомів: музичні ігри з рухами, ігри на асоціації, пальчикові ігри.

В даному напрямку велася робота на розвиток творчої уяви, розвитку музичного слуху. Так, наприклад, гра «Асоціація» проходила таким чином: дітям було запропоновано прослухати мелодії, які були спеціально підібрані (4-5, не більше). Це можуть бути на вибір різні уривки з класичних творів: В. Дяченко. «Сердитий гном», М. Шух. «Приємний настрій», Л. Дичко. «Весна» з дитячої кантати «Пори року», К. Сен-Санс. «Карнавал тварин» («Слони», «Золоті рибки», «Королівський марш лева» та інші).

Діти уважно слухають музику, потім передають думки і почуття, які у них виникли під час прослуховування, асоціативно. Деякі діти усно розкажуть про свої думки і почуття, а хтось придумає маленький вірш, або в подальшому намалює картинку і т.д. Для прослуховування відводиться 5-7 хвилин. Якщо одного разу недостатньо, мелодію прослуховують повторно.

Для формування умінь реалізувати свої задуми, створювати нескладні, але закінчені твори, деталізуючи образ застосовувався метод моделювання ситуацій, який передбачає створення разом з дітьми сюжетів моделей, ситуацій-моделей, етюдів, в яких вони будуть проявляти свої задуми.

Театралізація мала суттєвий вплив на розвиток різних сфер музично-творчої активності учнів, а саме: морально-вольової, музично-виконавської, перетворювальної.

Розвиток *морально-вольової сфери* пов'язується зі здатністю дітей розпізнавати добро і зло, аналізувати якості героїв та персонажів, висловлювати ставлення до них, робити самостійні оцінні судження, давати морально-етичні та естетичні оцінки, визначати альтернативу в поведінці героїв, керуючись власними моральними позиціями.

Музично-виконавська сфера є важливим елементом драматургії та безпосередньої сценічної дії. За допомогою театралізації та театралізованої гри учні краще запам'ятовують музичний матеріал, швидше вивчають власні сольні або ансамблеві партії. Важливо, що в процесі театралізованої дії діти з інтересом засвоюють музичну інформацію, оволодівають знаннями про засоби

музичної виразності. Для цього використовуються музично-творчі вправи, спрямовані на розвиток умінь самостійного пошуку музичних інтонацій, виразних пластичних рухів для передачі емоцій героїв п'єси. Під час театралізованої дії викликає інтерес у дітей використання музичних інструментів та виконання певних інструментальних партій, застосування шумового або ритмічного акомпанементу (імітація звуків природи, голосів звірів тощо). Таке інструментальне музикування сприяє розвитку у школярів художньо-образного мислення та тембрового слуху

Перетворювальна сфера пов'язана з виконанням школярами творчих завдань, що допомагають розвинути в учнів пам'ять, художню уяву, увагу, логічне та художнє мислення. Дітям дається можливість самим створити пісеньку для свого героя, вигадати хореографічні рухи, підібрати відповідні змісту театралізованої дії музичні інструменти та цікаво їх застосувати, запропонувати улюблені літературні твори чи маловідомі народні казки до постановки.

Метод драматизації дозволяє успішно розвивати креативність, уяву, активність.

Для драматизації ми використовуємо текст з пісні або літературний текст. Те що прочитане демонструється в дії. Якщо в пісні або в літературному творі є діалог, то під час демонстрування діти розділяються по дійових особах.

Найбільший ефект на заняттях давали методи розвитку творчості, такі як: творче завдання; створення проблемної ситуації і постановка проблеми; створення креативного поля музичних дій; перехід гри на інший, більш складний творчий рівень; вправи; етюди. Важливою умовою занять було те, щоб всі завдання, вправи та ігри були з музичним супроводом. Вправи під музику припускають передачу казкових образів, що відрізняються особливою характерністю. Заняття спонукають дітей до самостійних дій (наявність самостійних дій вслухання, розрізнення, виділення, програвання, придумування і інших виразних засобів музично-театралізованої діяльності є показником формування музично-творчих умінь дітей молодшого шкільного віку).

На музично-театральних заняттях додатково застосовувалися різні прийоми: пальчикові ігри, ігрові розспівування, етюди, ігри-розминки, ігри-імпровізації, інсценування, ігри-хороводи, міні-спектаклі і багато іншого. Дітям були представлені різні види театру: пальчиковий, настільний, на ширмі, «бі-ба-бо». Робота велася таким чином, щоб кожне заняття стимулювало формування музично-творчих умінь дітей. Значне місце в заняттях було відведено творам малих фольклорних жанрів, які розвивають емоційність дитини, відкривають цілу галерею улюблених образів (дітей, тварин, птахів, іграшок).

Також, на музичних заняттях, в процесі роботи з дітьми, частіше використовувалися елементи театралізації. Вони включалися в різні види музичної діяльності, а також на святах і розвагах. Під час музичних занять, як ігровий прийом і форма навчання дітей, використовувалися іграшки та театральні ляльки, які допомагають дітям краще засвоїти ті чи інші знання, вміння та навички. Всі ігри, пісні, танці обігравалися ляльками-іграшками. Така форма проведення заняття сприяла створенню атмосфери свободи, розкріпачувала дітей. У музично-ритмічній діяльності, формувалися найпростіші образно виразні вміння. Діти з великою радістю зображували звички тварин, імітуючи їх рухи і голоси. Наприклад: пташки клюють зернята, літають; скачуть коники; зайчики і білочки стрибають, танцюють. Всі заняття будувалися на різних сюжетах. Кожна дитина намагалася проявити свою творчість - тим самим у нього формувалися музично-творчі вміння.

В якості одного з прийомів по музично-театральному руху використовувалися музично-рухові етюди. Виконуючи етюди, діти навчаються точно співвідносити певні рухи з характером незнайомого музичного твору. Музика активізувала уяву, фантазію дітей, спонукала їх до творчості, вмінню користуватися мімікою і жестами, використанню виразних рухів. Надалі елементи розучених етюдів знаходили своє місце в святкових інсценуваннях, спектаклях, хороводах та іграх.

Також в роботі з дітьми на занятті застосовувалися музичні пальчикові ігри. Цінність пальчикових ігор полягає в тому, що вони розвивають не тільки

мову, дрібну моторику, але і рухові якості і навіть формують образно-асоціативне мислення.

Велика роль відводилася підготовці виступів. Наприклад, на новорічний концерт було підготовлено виступ за участі старших вихованців колективу. В ході підготовки до виступу дотримувалися кілька основних правил: не перевантажувати дітей, не нав'язувати своєї думки, надавати всім дітям можливість спробувати себе в різних ролях. При постановці номеру, спільна творча діяльність залучала навіть недостатньо активних дітей, допомагала їм долати сором'язливість і скутість. Спочатку робота проводилася над окремими епізодами (велася індивідуальна робота). Потім поєднувалися різні епізоди виступу з музичним супроводом та апаратурою. В кінцевому підсумку був виступ на двох концертах в центрі дитячої творчості з піснею «Різдво Христове» музика О. О. Лісінчука, який приніс задоволення не тільки дітям, а й глядачам.

Батьки активно брали участь в спільних заходах, допомагали в створенні декорацій до виступу, також виготовляли разом з хлопцями костюми до вистави, допомагали в заучуванні текстів пісень, були глядачами, які щиро переживають за своїх маленьких дітей.

Викладачі допомагали закріплювати у дітей отримані в ході роботи знання, відпрацьовували вміння до автоматизації навичок, проводили підготовчу роботу, розучували з дітьми вокальні партії, вірші, слова. Так, на заняттях знайомили дітей з ілюстраціями, репродукціями картин, близькими за змістом пісні. Особливий зміст і настрої набувала вся ігрова діяльність дітей у вільний від занять час, в самостійній дитячій діяльності.

Такі форми музично-театральної діяльності, як постановка музичних виступів, свята і розваги в центрі дитячої творчості, допомогли досягти значних результатів в музично-театральній творчості, у формуванні музично-творчих умінь молодших школярів.

Така система роботи педагога є педагогічно цілісною та методично обґрунтованою. Вона базується на використанні театралізації як універсального засобу розвитку музично-творчих умінь дітей молодшого шкільного віку.

Комплексність підходу, доброзичлива атмосфера, інтеграція музики, руху, слова та гри забезпечують високі результати, стійку позитивну динаміку та формують творчу особистість вихованця.

Досвід може бути рекомендований до узагальнення та поширення.

**ЦЕНТР ДИТЯЧОЇ ТА ЮНАЦЬКОЇ ТВОРЧОСТІ СОЛОМ'ЯНСЬКОГО
РАЙОНУ М.КИЄВА**

**ПЛАН-КОНСПЕКТ
відкритого заняття
Народного художнього колективу
вокального ансамблю
«ЛАСТІВКА»**

Керівник гуртка
Юрченко Валентина Олексіївна

м. Київ – 2021

Дата: 29.10.2021р.

Група: початковий рівень II – рік навчання

Час: 15¹⁰

Кількість дітей за списком: 15

Кількість присутніх на занятті -

Тема: Дикція та артикуляція у музично-тренувальному матеріалі та вокальних творах.

Мета: розвиток артикуляційного апарату вокалістів за допомогою засобів відпрацювання правильної вимови слова під час виконання музичного твору.

Завдання:

Навчальні:

1. Навчити правильної вимови скоромовок.
2. Навчити проспівування дикційних зворотів у музично-тренувальному матеріалі та при виконанні музичних творів.

Розвиваючі:

1. Розвивати співочий та артикуляційний апарат.
2. Формувати навичку фразування музично-вокального твору із опорою на дикційний оборот.

Виховні:

1. Формувати мовну культуру.
2. Виховувати уважність та сумлінне ставлення до праці.

Форма заняття: практикум.

Методи:

- *наочні* – наочно – ілюстративний, особистісний показ;
- *словесні* – коментарі, пояснення (пояснення практичної дії), розмова;
- *практичні* – вправи, практичні завдання;

Обладнання: фортепіано, дзеркало, аудіоапаратура, музичні твори сучасного спрямування.

Тривалість заняття 1 год 30 хвилин

План заняття:

I. Організаційний момент.

Оголошення теми, мети та завдань уроку через бесіду-діалог з учнями: -
3 хв.

II. Актуалізація знань. Удосконалення та закріплення вокальних навичок.

1. Правильне дихання – 3 хв.
2. Вправи для розвитку дикції - .6 хв.
3. Розспівування. Використання вокальних вправ – скоромовок: - 17 хв.
4. Робота над виконанням пісні: - Контрастні емоції, акомпанемент, - 8 хв.
5. «Не будь козою», муз. І. Кириліна - співання мелодії а сар., виконання під фонограму «-»: - 8 хв.

6. Розучування двоголосся в народній польській пісні «Жил себе круль»: -
15 хв.

7. Розучування текстового та нотного матеріалу пісні І. Кириліної «Сіамський кіт» - 10 хв.

8. Повторення польської пісні «Капелюше» без фонограми та з фонограмою – 10 хв.

9. Доопрацювання над композицією «Подарунок мамі» - 8 хв.

III. Підбиття підсумків, висновки. Рефлексія: - 5 хв.

ХІД ЗАНЯТТЯ:

I. ВСТУПНА ЧАСТИНА

1.1. Оголошення теми, мети та завдань уроку.

- Вступне слово педагога,
- вихід дітей до залу під музичний супровід, уклін,
- бесіда з техніки безпеки

1.2. Актуалізація знань.

Бесіда – діалог з учнями.

Друзі мої, ви помітили, як багато існує у світі музичних інструментів? І кожен із них зроблений руками людини. А щоб вони звучали чисто і красиво, їх

треба доглядати: налаштовувати, мити, чистити, плекати. Але найдивовижніший інструмент, виявляється, усередині нас.

Запитання учням: Що ж це за інструмент?

Людський голос.

Це найдавніший інструмент, що виник у результаті появи самої людини. Голос – це не іграшка. А скільки праці, здоров'я, психологічного настрою потрібно, щоби він зазвучав.

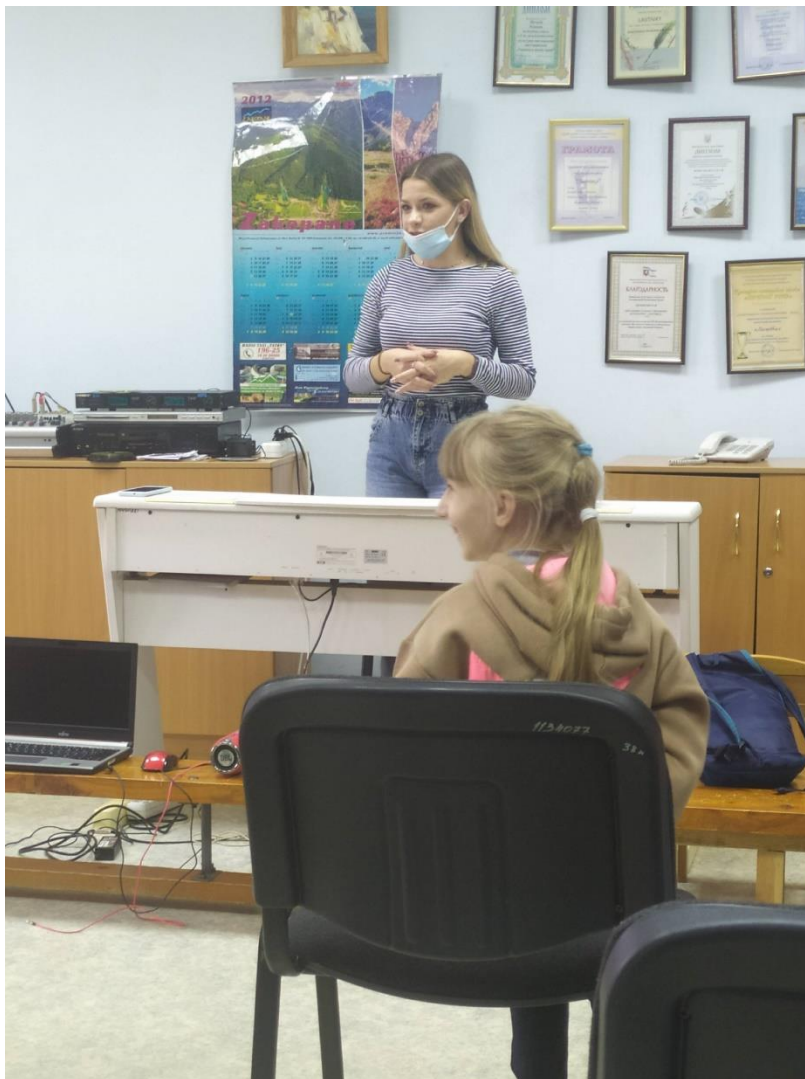
Цікавий момент. Щоб спортсмен став чемпіоном, йому потрібно багато й уперто працювати. Але перш ніж він почне свій цикл вправ, йому потрібно добре розігріти свої м'язи. Інакше він може отримати фізичну травму. Те саме відбувається і з людським голосом. Перш ніж ми заспіваємо, нам потрібно розігріти голосові зв'язки. Нам потрібна зарядка! Нам потрібна розспівка! Нам потрібна скоромовка! Щоб увімкнулися в роботу всі органи, з яких складається наш голосовий апарат.

Артикуляційний апарат, за допомогою якого ми розмовляємо, складається з трьох відділів:

1. Дихальні м'язи. Важливо пам'ятати, що для правильного мовлення необхідно дихати «животиком». Якщо дитина дихає за допомогою грудного відділу, це завжди утруднює мовлення.
2. Голосові зв'язки. Вони розміщені у глотці. Вібрація голосових зв'язок створює звук голосу, необхідний для вимови голосних та дзвінких приголосних звуків.
3. Власне органи мовлення. Вони розміщені у роті.

Наші пісні складаються зі слів, а слова з голосних та приголосних звуків. Робота органів апарату артикуляції називається артикуляцією. Але ці звуки промови мають бути зрозумілі при спілкуванні людей чи співі всім оточуючим. І тому існує дикція – це точне, ясне, розбірливе вимовлення звуків.

Запитання учням: - А з чого може складатися зарядка вокаліста? З вокальних вправ та скоромовок. Нам потрібно підготувати свій музичний інструмент, точніше – налаштувати його.

Розспівуватися на кожному занятті обов'язково, тому що голосові зв'язки міцнішають, ростуть. Ми набуємо навички правильної вимови слова в пісні. Голос як будь-який музичний інструмент вимагає правильного налаштування.

II. ОСНОВНА ЧАСТИНА:

2.1. Удосконалення та закріплення вокальних навичок.

- 1. Дихання «животиком». Носиком вдихаємо, ротиком видихаємо і слідкуємо за тим, щоб не піднімалися плечі.*
- 2. Вправи для розвитку дикції: різноманітні вправи для активізації всіх м'язів обличчя та чітка вимова різних буквосполучень.*

3. *Розспівування.* Використання вокальних вправ – скоромовок: у нашій роботі вже 24 скоромовки, діти на вибір вчителя повинні розповісти будь-яку з них.

2.2. *Розспівки:*

- На одній ноті співаємо мі-е-а-о-у (висхідний рух по хроматизму)
- Співаємо за різними складами "Мі-е-а-о-у" за звуками Т53 при висхідному та низхідному русі на legato та staccato.
- За висхідним і низхідним рухом співаємо мам-мам-мам-мам-мам-мам-мам-мам-мам.
- Спів на великі інтервали «До-ля-фа-до-до»
- Висхідний і низхідний рух да-де-ді-до-за-зе-зі-зо-ва-ве-ві-во-ву.
- До-сі-до-ре; ре-до-ре-мі; мі-ре-мі-фа; фа-мі-фа-соль; соль-ля-соль-фа; фа-соль-фа-мі; мі-фа-мі-ре; ре-мі-ре-до. Розспівування співається вгору по хроматизму.
- Співаємо склад «Гук» за звуками розгорнутого Т53 .
- Розспівка на склад «Льо».
- «Сів шпак на шпаківню».

2.3. Робота над виконанням пісні:

- Контрастні емоції, акомпанемент. (На прикладі пісні «Не такий апельсин» І. Кириліної)

«Не будь козою», муз. І. Кириліна - співання мелодії а сарелла., виконання під фонограму «-»

- Розучування двоголосся в народній польській пісні «Жил собі круль». Спів окремо по голосам та разом.

Розучування текстового та нотного матеріалу пісні І. Кириліної «Сіамський кіт». Додавання деяких рухів.

Повторення польської пісні «Капелюше» без фонограми та з фонограмою. Слідкування за правильною вимовою тексту. Повторення пісні з рухами.

Доопрацювання композиції «Подарунок мамі». Концертна атмосфера.

III. ЗАКЛЮЧНА ЧАСТИНА:

Підведення підсумків, висновки. Рефлексія.

Підведемо підсумки нашого заняття. Сьогодні ми приділили багато уваги розвитку мовного та голосового апарату, працювали над приголосними звуками у скоромовках та розспівках. Запитання учням: У чому були проблеми? Як ви оцінюєте свою роботу на уроці?

Ми сьогодні добре попрацювали! Дякую за плідну роботу!

**ЦЕНТР ДИТЯЧОЇ ТА ЮНАЦЬКОЇ ТВОРЧОСТІ СОЛОМ'ЯНСЬКОГО
РАЙОНУ М.КИЄВА**

**ПЛАН-КОНСПЕКТ
відкритого заняття
народного художнього колективу
вокального ансамблю
«ЛАСТІВКА»**

Керівник гуртка
Юрченко Валентина Олексіївна

м. Київ – 2024

Дата: 19.01.2024р.

Група: початковий рівень I – рік навчання

Час: 16:45-18:20

Кількість дітей за списком: 15

Кількість присутніх на занятті: 12

Місце проведення: Кабінет №38

Тип заняття: Групове

Тема: «Вокальні навички: емоційно-виразне виконання музичного твору»

Мета: розвивати образне мислення, музичну пам'ять, спостережливість, загальні та спеціальні здібності, художньо-образне мислення.

Завдання:

Виховні:

- дати перші навички спілкування в новому колективі;
- створити атмосферу святкового настрою від першого знайомства з вокальним ансамблем;
- виховувати почуття любові до прекрасного.

Освітні:

- дати початкові уявлення про структуру заняття;
- познайомити дітей з поняттями: інструментальний і вокальний голос, соліст, ансамбль;
- дати початкові співацькі навички: співацька постава, дихання, звукоутворення, звуковедення, дикція.

Розвиваючі:

- розвивати увагу, пам'ять, уяву;
- розвивати у дітей творчу самостійність;
- розвивати почуття ритму і музичний слух.

Форма заняття: практикум.

Методи:

- *наочні* – наочно – ілюстративний, особистісний показ;
- *словесні* – коментарі, пояснення (пояснення практичної дії), розмова;

- *практичні* – вправи, практичні завдання.

Обладнання: фортепіано, дзеркало, аудіоапаратура, ноутбук, музичні твори сучасного спрямування.

Тривалість заняття 1 год 30 хвилин

План заняття:

I. Організаційний момент.

Оголошення теми, мети та завдань уроку через бесіду-діалог з учнями: - 3 хв.

II. Актуалізація знань. Удосконалення та закріплення вокальних навичок.

1. Правильне дихання – 3 хв.
2. Вправи для розвитку дикції - 6 хв.
3. Розспівування. Використання вокальних вправ – скоромовок: - 17 хв.
4. Робота над виконанням пісні: - Контрастні емоції, акомпанемент, - 8 хв.
5. «Не такий апельсин», муз. І. Кириліна - співання мелодії а сар., виконання під фонограму «-»: - 8 хв.
6. Відпрацювання вокалу одночасно з рухами, муз. І. Кириліна «Засмутилось кошеня»: - 15 хв.
7. Розучування текстового та нотного матеріалу пісні І. Кириліної «Сіамський кіт» - 10 хв.
8. Повторення новорічної пісні «Святвечір» без фонограми та з фонограмою – 10 хв.
9. Доопрацювання над композицією «Зелене слоненя» - 8 хв.

III. Підбиття підсумків, висновки. Рефлексія: - 5 хв.

ХІД ЗАНЯТТЯ:

I. ВСТУПНА ЧАСТИНА

1.1. Оголошення теми, мети та завдань уроку.

- Вступне слово педагога,
- вихід дітей до залу під музичний супровід, уклін,
- бесіда з техніки безпеки.

1.2. Актуалізація знань.

Бесіда – діалог з учнями.

Добрий день, діти! Голос людини – це дар Божий, він завжди відображає наш внутрішній стан. Формування вокальної майстерності співака залежить безпосередньо від розуміння специфіки вокальної мови, фізіології голосового апарату, природи формування співочого звуку, чіткого уявлення про дихальну, резонаторну, артикуляційну функції та їх важливу роль у процесі голосоутворення.

Отже, тема сьогоднішнього заняття звучить так: «Вокальні навички: емоційно-виразне виконання музичного твору».

Бесіда про складові частини голосового апарату:

Яка мускулатура бере участь у голосоутворенні?

Яку роль виконує діафрагма у вокальній практиці?

Які типи дихання ви знаєте у вокальній практиці?

II. ОСНОВНА ЧАСТИНА:

2.3. Удосконалення та закріплення вокальних навичок.

4. *Дихання «животиком».* Носиком вдихаємо, ротиком видихаємо і слідкуємо за тим, щоб не піднімалися плечі.
5. *Вправи для розвитку дикції:* різноманітні вправи для активізації всіх м'язів обличчя та чітка вимова різних буквосполучень.
6. *Розспівування.* Використання вокальних вправ – скоромовок: у нашій роботі вже 24 скоромовки, діти на вибір вчителя повинні розповісти будь-яку з них.

2.4. Розспівки:

- Закритим ротом на пробудження головного резонування. Знаходження правильного співацького тону розвиває дихання та виробляє навичку тягнути один звук з чистою інтонацією.
- Легато на гамоподібному ході донизу зі збереженням високої позиції звука.
- Розвиток кантилені на тризвуці.
- Рухливість голосу на діапазоні квінти, чіткість дикції.
- Спів на стакато активізує точну атаку звука та роботу діафрагми, побудову стрибка в одній позиції нижній та верхній звук.
- Вправа на звуконаслідування.
- Рухливість голосу та тверда атака звука.
- Вправи за релятивною системою сольмізації, ефективність застосування яких доведено досвідом багатьох видатних педагогів, принесуть користь лише тоді, коли послідовність засвоєння ступенів ладу та методика їх опрацювання будуть допомагати роботі над іншим вокально-хоровим матеріалом.
- На одній ноті співаємо мі-е-а-о-у (висхідний рух по хроматизму)
- Співаємо за різними складами "Мі-е-а-о-у" за звуками Т53 при висхідному та низхідному русі на legato та staccato.

- За висхідним і низхідним рухом співаємо мам-мам-мам-мам-мам-мам-мам-мам-мам-мам.
- До-сі-до-ре; ре-до-ре-мі; мі-ре-мі-фа; фа-мі-фа-соль; соль-ля-соль-фа; фа-соль-фа-мі; мі-фа-мі-ре; ре-мі-ре-до. Розспівування співається вгору по хроматизму.
- Розспівка на склад «Льо».
- «Тут і там»;
- «Ту-бі-ду-бі-ду»;
- «Сів шпак на шпаківню».

2.3. Робота над виконанням пісні:

- Контрастні емоції, акомпанемент. (На прикладі пісні «Не будь козою» І. Кириліної)

«Не такий апельсин», муз. І. Кириліна - співання мелодії а саpella., виконання під фонограму «-»

Відпрацювання вокалу одночасно з рухами, муз. І. Кириліна «Засмутилось кошеня». Повторення окремо вокалу, окремо – рухи, а потім об'єднання.

Розучування текстового та нотного матеріалу пісні І. Кириліної «Сіамський кіт». Додавання деяких рухів.

Повторення новорічної пісні «Святвечір» без фонограми та з фонограмою. Слідкування за правильною вимовою тексту. Повторення пісні з рухами.

Доопрацювання композиції «Зелене слоненя». Концертна атмосфера.

III. ЗАКЛЮЧНА ЧАСТИНА:

Підведення підсумків, висновки. Рефлексія.

Отже, підведемо підсумки нашого заняття. На нашому занятті, під час виконання вокально-технічних вправ, ми звертали увагу на стан гортанних м'язів та голосових зв'язок. Також усвідомили та відчували, що розвиток вокальної техніки є складним процесом, який вимагає від нас систематичної цілеспрямованої роботи, оволодіння усім комплексом вокально-технічних навичок, теоретичними та практичними основами художнього співу. Сьогодні ми з вами говорили про те, що неможливо милуватися звуком, якщо він народжений без любові. Якщо правильно використовувати співочий голос, то він не буде боятися втоми, він поллється, наче вода з глечика.

Молодці, ви добре попрацювали. До нової зустрічі на музичній хвилі.

Дякую вам за плідну роботу. До побачення!

Головна / Новости / Суспільство / Київський вокальний ансамбль переміг на міжнародному фестивалі

Київський вокальний ансамбль переміг на міжнародному фестивалі

Этот материал также доступен на русском языке

8 лютого 2022, 15:45 • Козлова Альбина

Кияни підкорили талантами журі фестивалю "Warsaw Toronto"

Народний художній колектив вокальний ансамбль "Ластівка" Центру дитячої та юнацької творчості Солом'янського району здобув перемогу на міжнародному канадсько-українському фестивалі "Warsaw Toronto". Про це повідомляють на сторінці Департаменту освіти і науки міста Києва в Facebook.

Журі обрало "Ластівку" переможцем фестивалю в номінації "вокальний жанр". Також ансамбль отримав Гран-прі в номінації "вокал". Художній керівник ансамблю: Наталія Ренкова. Готували учасників до конкурсу також: педагог по вокалу - Валентина Юрченко, композитор та аранжувальник - Олександр Лісінчук, хореограф - Юлія Макаревич.

Канадсько-український фестиваль дитячо-юнацької творчості проходить щорічно. Переможців обирають в 12 номінаціях та в шести вікових категоріях. Цьогоріч конкурс в режимі онлайн відбувся 31 січня в Торонто. Учасники надсилали для журі відео з своїми виступами та номерами.

Фестиваль проводиться в партнерстві з канадською онлайн платформою ApplyBoard та за підтримки Київської Державної Академії Декоративно-Прикладного Мистецтва і Дизайну ім. М. Бойчука; туристичного оператора Misto travel; косметичного бренду New Oils Group

Як повідомляв портал "Коментарі", столичний музей пропонує пройти квест дітям. Працівники закладу підготували для маленьких киян нелегкі завдання. В процесі гри діти будуть шукати розгадку зашифровану в художніх образах мистецьких творів, а також отримають практичні знання в мистецтві.

Також ми писали, що в Київському музеї авіації реставрують унікальний екземпляр літака, який був випущений в 1968 році. В столиці реставратори взялися за відновлення унікального екземпляра вцілілого радянського літака моделі ЯК-40. У музеї перебуває один з перших літаків, що має бортовий номер СССР - 87683.

Diploma
Award of participant

Artist: Народний Художній колектив вокальний ансамбль "Ластівка"

Laureate: *1st degree*

Nomination: *Vocal*

Age category: *Mixed*

Manager: відмінник освіти України Ренкова Наталія Іванівна,
педагог по вокалу Юрченко Валентина Олексіївна,
композитор та оранжувальник Лісінчук О.О.,
хореограф Макаревич Юлія Олександрівна.

School of arts: м.Київ ЦДЮТ Солом'янського р-ну

Date: *31.12.2021* The judges: *Larysa Dediukh, Danylo*

WARSAW TORONTO

КАНАДСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ ДИТЯЧОЇ ТА ЮНАЦЬКОЇ ТВОРЧОСТІ TORONTO 2021
KONKURS.KIEV.UA
ID: 12012

CANADIAN - UKRAINIAN FESTIVAL OF CHILDREN AND YOUTH CREATIVITY TORONTO 2021
THE COMPETITION IS HELD IN TWO ROUNDS

КАНАДСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ TORONTO 2021

2 670786 628781

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА ВСЕУКРАЇНСЬКА МУЗИЧНА СПІЛКА

"Київський Колорит"

XI ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ДВОТУРОВИЙ УЧНІВСЬКИЙ
ТА СТУДЕНТСЬКИЙ КОНКУРС МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

СЕРТИФІКАТ

ПРОФЕСІЙНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ
ВИДАНИЙ

Юрченко Валентині Олексіївні
викладачу
Центру дитячої та юнацької творчості
Солом'янського району м. Києва

За високопрофесійну підготовку учнів
до XI Всеукраїнського двотурового учнівського
та студентського конкурсу музичного мистецтва - КИЇВСЬКИЙ КОЛОРИТ.
За особистий внесок у розвиток та популяризацію української культури,
виховання патріотизму та добросердечності,
сприяння розвитку волонтерського руху.

Голова журі:
Маткош Валерій Олександрович
Народний артист України

29-30 жовтня 2022 року, м. Київ

Міжнародний Онлайн конкурс в рамках фестивалю
"Звездная Фа-Соль"
Україна, Дніпр
Словаччина, Банська Быстриця

Піпень 2021

ДИПЛОМ

Художественний керівник, педагог по вокалу Ренкова Наталія Іванівна,
Педагог по вокалу Юрченко Валентина Алексеевна,
Композитор і аранжировщик Лисинчук Александр Александрович,
Хореограф Макарівнич Юлія Александрівна.

**За активную деятельность, направленную на развитие
НАЦИОНАЛЬНОЙ КУЛЬТУРЫ И ИСКУССТВ**

Председатель журі Григорук Е. Латорга Професор С. Разин	Директор Фестивалю Е. Лихова	Член журі О. Воробйова Артист-педагог вокального мистецтва
Член журі Т. Сурвицкая Педагог вокального мистецтва	Член журі Коваль Богдан професор, педагог вокального мистецтва і диригент, Словакия.	Член журі Zoryana Fa-Sol 2021
Член журі Басс - Айлеур Сайяна педагог міжнародного конкурсу. Студент вузів Словакия.	Член журі К. Мойжислова Міністрка Легіона Міністерства Дослідження культурних Діапазонів Словакия.	

CANADIAN-UKRAINIAN
FESTIVAL
CHILDREN'S AND YOUTH CREATIVITY
TORONTO 2021

GRATITUDE

Юрченко
Валентина Олексіївна

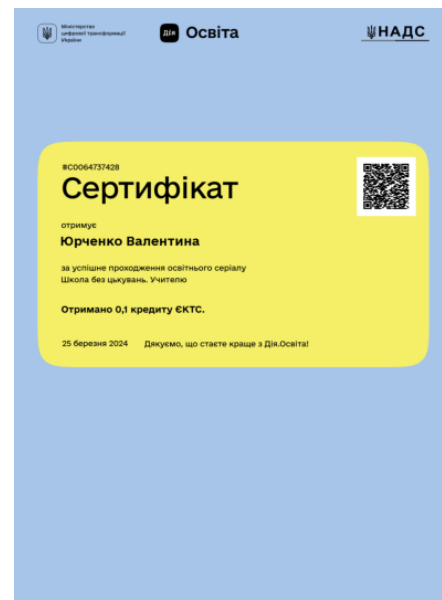
THE ORGANIZERS OF THE TORONTO 2021 FESTIVAL
SAY THANKS FOR HIGH PROFESSIONAL
ACHIEVEMENTS IN THE EDUCATION OF CREATIVE
POTENTIAL YOUNG PEOPLE AND PREPARING
PARTICIPANTS FOR INTERNATIONAL FESTIVAL

Igor Shastko
Co-founder of the Toronto Festival 2021

Baris Lindqvist
Festy Chairman

31.12.2021
Toronto, Canada

PR METHEUS СЕРТИФІКАТ
Виданий 21.03.2023
prometheus.org.ua

СЕРТИФІКАТ

ЦЕЙ СЕРТИФІКАТ ЗАСВІДЧУЄ, ЩО

Юрченко Валентина

успішно закінчила курс

Медіаграмотність для освітян,

наданий **Сергієм Горбачовим та Любовою Найдьоною**
через платформу масових відкритих онлайн-курсів **Prometheus**

та навився(лася):

- розкрити психологічні засади медіаграмотності;
- виконувати завдання медіаосвіти у школі;
- використовувати можливості медіа для професійної діяльності;
- спілкуватися із журналістами та давати інтерв'ю;
- використовувати світовий та український досвід медіаосвіти.

Форма навчання - дистанційна.
Кількість годин - 60 годин (2 кредити ЕКТС).

Вікторія Примаченко
Директор ПП «Прометей»
100 Ільїнська, 100/101 Київ 01032
Україна. Контактний телефон: +380 96 339 99 99
E-mail: prometheus@prometheus.org.ua

Сергій Горбачов
Журналіст, редактор,
викладач медіаосвіти

Любов Найдьона
Доктор психологічних наук, вчитель з питань
медіаосвіти та медіаграмотності

Детальність цього сертифікату може бути перевірена за
<https://courses.prometheus.org.ua/18090/cert/5b6c40cc0d4742b125d77a1d899a0f>

PR METHEUS СЕРТИФІКАТ
Виданий 20.03.2023
prometheus.org.ua

СЕРТИФІКАТ

ЦЕЙ СЕРТИФІКАТ ЗАСВІДЧУЄ, ЩО

Юрченко Валентина

успішно закінчила курс

Критичне мислення для освітян,

наданий **Сергієм Терно, Наталією Степановою та Сергієм Горбачовим**
через платформу масових відкритих онлайн-курсів **Prometheus**

та навився(лася):

- відрізнити навчання критичного мислення від його імітації;
- визначити сфери, де критичне мислення стане в пригоді;
- розпізнавати властивості критичного мислення;
- особистості із прагненням до критичного мислення;
- застосувати стратегії та процедури критичного мислення для розв'язання проблемних задач та самовдосконалення;
- розуміти, коли потрібно застосувати критичне мислення та стадії його розгортання;
- створювати належні умови для розвитку критичного мислення учнів.

Форма навчання - дистанційна.
Кількість годин - 30 годин (1 кредит ЕКТС).

Вікторія Примаченко
Директор ПП «Прометей»
100 Ільїнська, 100/101 Київ 01032
Україна. Контактний телефон: +380 96 339 99 99
E-mail: prometheus@prometheus.org.ua

Сергій Терно
Доктор педагогічних наук

Наталія Степанова
Навчальний методолог, викладач
медіаосвіти

Сергій Горбачов
Журналіст, редактор, викладач
медіаосвіти

Детальність цього сертифікату може бути перевірена за
<https://courses.prometheus.org.ua/18090/cert/5b6c40cc0d4742b125d77a1d899a0f>

